

کارگران، در یکم ماه مه، افق‌های بسته را رژه می‌روند.

صورت و ساختار به ظاهر مطلق و دگرگون ناپذیر سرمایه‌داری، در آستانه‌ی یکمین سده‌ی هزاره‌ی سوم، می‌رود که وضعیت‌های نوینی را تجربه کند و زیر فشار اعتراضات اجتماعی، افق‌هایی به روی استثمار شونده‌ها باز شود؛ رکودها و بحران‌های مکرر اقتصادی، آشفتنگی‌های سیاسی و از دست رفتن آن رویکردهایی که می‌رفت عمر سرمایه را جاودانه بسازد، چنان دست‌خوش نابسامانی گردیده که قدرت دو چندان‌ی را، برای تلاش و مبارزه، به جنبش‌های کارگری و پتانسیل کارگران برای اعتراض بخشیده تا در سایه‌ی آن وضعیت‌های نوینی را برتابند. از جنبش کارگران زمین در برزیل گرفته تا جنبش هم‌اکنون زنده‌ی *وال ستریت* و سایر جنبش‌های خیابانی در کارزار امروزی، روزنه‌هایی به روی ستم‌دیدگان باز شده که بستر و طول و عرض آن‌ها تنها با رژه‌های نوین زنان و مردان کارگر پیموده خواهد شد. ایستایی رونق و شکوفایی اقتصاد سرمایه‌داری، با آن همه توانش و چندگانگی سیاسی و نظامی، و فقر و فلاکت اکثریت عظیم مردم در سرتاسر جهان برابر با باز شدن آستانه‌ای است که برتابیدن آن سرمایه‌دارها را یک گام به پس می‌راند و کارگران را دو گام به پیش رهنمون می‌سازد. آستانه‌ای برای گذر کردن از سکون و دریافتن خود در حرکت؛ افقی که کارگزاران سرمایه را وادار به در پیش گرفتن تعاملی دیگرگون می‌سازد.

با تکیه کردن بر جنبش ضد سرمایه‌داری جهانی و باورداشت خود هم‌چون یکی از نیروهای محرک در تغییر ساختارهای اجتماعی، استثمار طبقاتی می‌رود به افسانه‌ی تاریخی از نوع تراژیک آن بیبوند و تبعیض‌های جنسیتی آن نوعی از کُمدی است که آیندگان بر گرد سفره‌های برابری به نسل‌های آینده خواهند گفت اگر روزنه‌های جهانی را، که می‌روند با باز کردن خود نفسی دیگر برتابیده شود، دریابیم و بیش از این نگذاریم که تاریخ در تکرار خود به کُمدی دیگری برسد. حکایت آیندگان، با برتابیدن وضعیت‌های نوین برای اعتراض‌های جهانی و گذر کردن از افق‌های بسته با حضور در رژه‌های کارگری آن حکایتی است که من و تو کارگر را به ما و، ما را به شمای هم‌طبقه‌ای گره خواهد زد، این است آن روزنه‌ای که باید آن را دریافت و دیگرگون راهی باید رفت که پرچم کارگران را از *وال ستریت* به *شانزله‌لیزه* و از *پارک‌های خونبار یونان* به *اعتراض‌های اجتماعی در صحنه‌ی خیابان‌های تهران* می‌رساند.

حکایت از خود بیگانگی انسان در پراکسیس زندگان به کُمدی تاریخ خواهد پیوست اگر استثمار شونده‌ها خود را زنده دریابند؛ جنگ، خشونت، قحطی، گرسنگی، بیکاری‌های وسیع، تروریسم و اوجگیری جریان‌های بنیادگرا و تندرو برچیده خواهد شد اگر ستم‌دیدگان روزنه‌های پیشاروی مبارزه را ببیمایند؛ در گوشه و کنار جهان، زنان و مردان آزادی‌خواه و قربانیان بی‌گناه دیگر در صحنه‌ی هیچ اعدامی به استقبال چوبه‌ی دار نخواهند رفت اگر زیرساخت‌های اجتماعی به تحول واگذار شود و جهانیان نفسی تازه را برتابند. آن دوره‌ای که طبقه‌های زحمتکش با مزدی اندک خود را به پیشانی روز آشنا می‌ساختند، اینک به بخشی از تکرار در تعامل زحمت‌کشان نمی‌رسد و، اکنون کودکان آن‌ها به استقبال تجربه-ای دیگرگون می‌روند اگر خود را به تمنای درماندن در ایستایی نیازیم. ستم جنسی و طبقاتی، اگر چه هر روز به شکلی نوین بر مردم روا داشته می‌شود، با مقاومتی دیگرگون روبرو شده و ستم‌دیدگان می‌روند که خود را به آستان مبارزه‌ای نوین برسانند.

پیامدهای ویرانگر بحران جاری کاپیتالیسم در آستانه‌ی هزاره‌ی نوین، روزنه‌ای نوین را به روی تعاملی دیگرگون و مبارزه‌ی نوین گشوده است. بر مبنای برداشتی از مفهوم دیالکتیک و دگرگون‌پذیری جامعه‌های انسانی، تضادهای موجود و پیامدهای این بحران، واکنش و تعامل مبارزاتی آگاهانه‌ای را می‌طلبد که اعتصابات سراسری، تحصن اقشار مختلف کشورهای پیشرفته‌ی صنعتی و، تولد جنبش‌های اشغال خیابانی از نموده‌های عینی آن است. با این وجود، موفقیت و به ثمر رسیدن چنین جنبش‌هایی در گرو اتحاد و تشکلیابی طبقه‌ی کارگر و هم‌گام بودن زنان و مردان زحمتکش می‌باشد که در نبود و یا کم‌رنگ بودن حضور آن‌ها تأثیرات و پویایی لازم را تجربه نخواهد کرد.

دیگر بس است. کارگران، زنان و مردان زحمتکش! بیایید فریاد خود را به سحرگاه نوین مبارزه‌ای برسانیم که در پرتو آن کُشِش انسان‌ها سرنوشت‌ساز است و فیزیک زیستن در تناقض‌های دنیای مدرن را در معرض دگرگونی قرار خواهد داد. بیایید هم‌گام و هم‌صدا با ستمدیدگان جهان معادلات جاری کاپیتالیسم را دستخوش کُشِش‌وری‌های خود بسازیم. بیایید روز یکم ماه مه را از پایانه‌ی هزاره‌ی گذشته به آستان نوین روز برسانیم و با برتابیدن افق‌هایی نو، چین و چروک‌های هزاره‌ی گذشته را از رخ روز بزدايیم.

ما جمعیت زنان آزادی‌خواه و برابری‌طلب، ضمن حمایت از بیانیه‌ی جمعی از کارگران کردستان به مناسبت گرامی‌داشت روز جهانی کارگران و هم‌چنین در حمایت از فراخوان جنبش جهانی ضد سرمایه‌داری، از همه‌ی کارگران و زحمتکشان، زنان و مردان برابری‌طلب و همه‌ی آزادی‌خواهان می‌خواهیم با حضور خود در این رژه‌ی جهانی، یکم ماه مه را هر چه با شکوه‌تر برگزار کنیم.

گرامی باد اول ماه مه

روز همبستگی طبقاتی کارگران

جمعیت زنان آزادی‌خواه و برابری‌طلب

۱۳۹۱/۲/۷ - ۲۶/۰۴/۲۰۱۲